

Özledim Babam

– mutimuti · 30 Ocak 2014

Küçükken korkardım saçma sapan şeylerden.
Meselâ karanlıktı en çok ürkütüğüm.
Yalandan mumlar yakardık birlikte, seninle.
Şimdi yoksun ya yanımda,
O mumların hepsi sönük.
Ben, karanlıklar içinde kaldım, öylece...

Üşürdü kışın ayazında ellerim.
Avuçlarında sımsıkı tutar, ısıtırdın.
Bugünlerde, yine kış mevsimindeyim sensiz.
Şimdi yoksun ya yanımda,
Ellerim buz kesti, hissetmiyorum.
Sanki sokak ortasında kaldım, çok üşüyorum...

En sevdiğim meyveydi portakal benim.
Ellerinle soyar, yedirirdin bana.
Şimdilerde canım çok çekiyor.
Yoksun ya yanımda,
Ne tadını alabiliyorum, ne sevebiliyorum.
O yüzdendir ki, artık yemiyorum...

Hani akşam vakitlerinde,
Başımı koyardım dizlerine.
Sen okşarken saçlarımı şefkatle,
Ben rüyalara dalardım sessizce.
Sabaha kadar beklerdin başımda.
Beni rüyalarımdaya bile severdin.
Şimdi yoksun ya yanımda,
Rüyalarım yarım yamalak.
Yaşıyorum işte hayata dair ne varsa,
Ama bir tarafım hep eksik.
Ve sol yanımda bir ağrı...

Seni özledim babam, çok özledim...

MUTAHHARA ARLI ÖZKÖK / muti